

vanskeligheder, herunder med hensyn til offentliggørelsesmåden.

Der er inden for andre områder nogle ganske få bestemmelser, som giver mindre præcise retningslinjer for offentliggørelse. Det bestemmes f.eks. i § 21 i den såkaldte legetøjsbekendtgørelse, at kontrolmyndigheden, når der er behov herfor, kan oplyse offentligheden om farer ved et produkt.

Den bestemmelse, der overlader det til kontrolmyndighedens skøn at afgøre, hvornår og hvordan offentliggørelsen skal ske, er imidlertid ikke forskellig fra de utallige andre lovbestemmelser, der efterlader et skøn til de administrative myndigheder, fordi det ikke findes hensigtsmæssigt fuldt ud at normere retsforholdet i lovbestemmelsen.

Jeg har imidlertid svært ved at se, på hvilken måde denne manglende præcision skulle vedrøre de berørte personers retssikkerhed. Det er jo på ingen måde usædvanligt, at der overlades et vist skøn til de administrative myndigheder.

Forespørgslen synes også at forudsætte, at de berørte parters retssikkerhed tilsidesættes, fordi de forskellige regler om offentliggørelse ikke umiddelbart er sammenlignelige. Det er, som nævnt tidligere, korrekt, at reglerne ikke er sammenlignelige, idet der inden for de enkelte områder gælder forskellige regler for offentliggørelsen, herunder med hensyn til, hvordan offentliggørelsen kan ske.

Denne forskel er imidlertid hverken overraskende eller usaglig, eftersom der er tale om offentliggørelse inden for vidt forskellige områder, lige fra navne på importører af farligt legetøj til resultater af tilsynsbesøg i f.eks. restaurationer. Den omstændighed, at der gælder forskellige regler om offentliggørelse på de forskellige områder, bevirker derfor efter min opfattelse på ingen måde, at de berørte parters retssikkerhed tilsidesættes.

Hvilke regler der skal gælde, beror jo, som statsministeren har fremhævet det, på en hensynsafvejning, og denne afvejning kan naturligvis falde forskelligt ud afhængig af de hensyn, som gør sig gældende inden for de enkelte områder.

Hvis vi herefter ser på, hvordan parternes retssikkerhed konkret tilgodeses i de forskellige regelsæt, kan jeg oplyse, at offentliggørelse i nogle tilfælde kun kan ske, når kontrolresultatet har ført til skriftligt påbud, forbud, bøde m.v., og når klagemulighederne er fuldt udtømt. I andre tilfælde modtager den berørte part forud for

offentliggørelse orientering herom og kan i nogle tilfælde komme med indsigelser forud for offentliggørelsen, således at der i den endelige rapport er taget hensyn til berettiget indsigelse.

Man kan også forestille sig, at de berørte parters retssikkerhed beskyttes ved at give de pågældende mulighed for at rette op på fejl, kontrollen måtte finde, eller give dem mulighed for at rekvirere nye kontrolbesøg inden for en vis kortere frist efter det første kontrolbesøg og eventuelt også give mulighed for at underkaste den nye prøve en kontraekspertise.

Hvilke af disse beskyttelsesformer der må anses for mest hensigtsmæssig på det enkelte område, beror selvsagt på en konkret afvejning af de aktuelle hensyn inden for hvert enkelt område.

Alt i alt er der efter min opfattelse i reglerne om offentliggørelse taget hensyn til de berørte parters retssikkerhed. Jeg kan i den forbindelse tilføje, at parterne i de forhåbentlig sjældne tilfælde af uberettiget offentliggørelse har mulighed for at få erstatning efter dansk rets almindelige regler om offentlige myndigheders erstatningsansvar.

Hvis man i øvrigt ser på de berørte parters retssikkerhed i et bredere perspektiv, må man heller ikke glemme, at de oplysninger, som gøres tilgængelige ved offentliggørelsen, f.eks. oplysninger af den karakter, som fødevaremyndighederne har offentliggjort, ikke umiddelbart synes at have en sådan privat og fortrolig karakter, at de vil være omfattet af offentlighedslovens regler om undtagelse af oplysninger fra retten til aktindsigt.

Sagt med andre ord vil man typisk kunne få indsigt i oplysningerne efter offentlighedsloven, også selv om der ikke var hjemmel for myndighederne til at offentliggøre kontrolresultaterne.

Lad mig afslutningsvis gentage, at det er godt og nyttigt, at vi her i dag har anledning til at drøfte nogle grundlæggende spørgsmål vedrørende offentliggørelse af tilsynsresultater. Som det forhåbentlig er fremgået, er der her tale om problemstillinger, som vi fra regeringens side gerne vil finde konkrete, velafbalancerede og tidssvarende løsninger på.

Forhandling

Anden næstformand (Henning Grove):
Ordføreren for forespørgerne, fru Eva Kjer Hansen.